

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาความเชื่อด้านสุขภาพ พฤติกรรมการป้องกันโรค ไข้หวัด สัตว์ปีก และหาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการป้องกันโรค ไข้หวัด สัตว์ปีกของกลุ่มผู้ชำแหละสัตว์ปีกในเขตเทศบาลนครลำปาง อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง โดยทำการศึกษาจากประชากรทั้งหมด คือ คนที่ทำงานฆ่าและชำแหละสัตว์ปีกในครัวเรือนที่ อยู่ในบัญชีรายชื่อ โรงฆ่าสัตว์ปีกของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดลำปาง พ.ศ. 2551 และอยู่ในเขตเทศบาลนครลำปาง จำนวน 101 คน จาก 29 ครัวเรือน รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสังเกตในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2552 ผลการศึกษานำเสนอโดยตารางประกอบการบรรยายดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล
- ส่วนที่ 2 ความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรค ไข้หวัดสัตว์ปีก
- ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการป้องกันโรค ไข้หวัดสัตว์ปีก
- ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการป้องกันโรค ไข้หวัดสัตว์ปีก
- ส่วนที่ 5 การใช้อุปกรณ์ป้องกันร่างกายส่วนบุคคลและนํ้ายาฆ่าเชื้อ
- ส่วนที่ 6 พฤติกรรมการปฏิบัติขณะทำงานของผู้ชำแหละสัตว์ปีก

1. แบบสอบถาม

ส่วนที่ 1. ข้อมูลส่วนบุคคล

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของประชากร จำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป

คุณลักษณะทั่วไป	จำนวน (n=101)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	66	65.35
หญิง	35	34.65
อายุ		
น้อยกว่า หรือ เท่ากับ 20 ปี	7	6.93
21 - 30 ปี	17	16.83
31 - 40 ปี	26	25.75
41 - 50 ปี	32	31.68
51 - 60 ปี	18	17.82
61 ปีขึ้นไป	1	0.99
อายุเฉลี่ย 39.19 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.63 อายุต่ำสุด 17 ปี อายุสูงสุด 61 ปี		
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	6	5.94
ประถมศึกษา	55	54.46
มัธยมศึกษาตอนต้น	19	18.81
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	13	12.87
ปวส. / อนุปริญญา	5	4.95
ปริญญาตรี	3	2.97
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของประชากร จำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป (ต่อ)

คุณลักษณะทั่วไป	จำนวน (n=101)	ร้อยละ
โรคประจำตัว		
ไม่มี	80	79.21
มี	21	20.79
โรคกระเพาะอาหาร	6	28.57
โรคเบาหวาน	4	19.05
โรคความดันโลหิตสูง	4	19.05
โรคความดันโลหิตสูงและไขมันในเลือดสูง	1	4.76
ไขมันในเลือดสูง	3	14.29
โรคหอบหืด	1	4.76
โรคเก๊าท์	2	9.52

จากตารางที่ 1 การศึกษาคั้งนี้ เป็นการ ศึกษาใน ประชากร จำนวน 101 คน ผลการศึกษา พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย ร้อยละ 65.35 เป็นเพศหญิงร้อยละ 34.65 มีอายุเฉลี่ย ประมาณ 39.19 ปี โดยมีช่วงอายุระหว่าง 41 - 50 ปีมากที่สุด ร้อยละ 31.68 รองลงมาคือช่วงอายุ ระหว่าง 31 - 40 ปี ร้อยละ 25.75 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 54.46 รองลงมาคือระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. ร้อยละ 18.81 และ 12.87 ตามลำดับ ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 79.21 ไม่มีโรคประจำตัว มีโรคประจำตัวเพียงร้อยละ 20.79 โดยส่วนใหญ่เป็น โรคกระเพาะอาหาร ร้อยละ 28.57 มีเพียงร้อยละ 4.76 ที่เป็นโรคหอบหืด เท่ากับผู้ที่ เป็นโรคความดันโลหิตสูงและไขมันในเลือดสูง

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละของประชากร จำแนกตามระยะเวลาในการทำงานซ้ำแหวะสัตว์ปีก และจำนวนสัตว์ปีกที่ซ้ำแหวะ โดยเฉลี่ยต่อวัน

คุณลักษณะทั่วไป	จำนวน (n=101)	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการทำงานซ้ำแหวะสัตว์ปีก (ปี)		
< 1	8	7.92
1-5	31	30.69
6-10	26	25.75
11-15	10	9.90
16-20	18	17.82
21-25	7	6.93
26-30	1	0.99
ประสบการณ์ในการทำงานเฉลี่ย 9.91 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.99		
ประสบการณ์ในการทำงานต่ำสุด 1 เดือน ประสบการณ์ในการทำงานสูงสุด 28 ปี		
ระยะเวลาในการทำงานซ้ำแหวะสัตว์ปีกต่อสัปดาห์ (วัน)		
1	1	0.99
2	0	0
3	1	0.99
4	4	3.96
5	1	0.99
6	8	7.92
7	86	85.15

ระยะเวลาในการทำงานเฉลี่ย 6.68 วันต่อสัปดาห์ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.95

ระยะเวลาในการทำงานต่ำสุด 1 วันต่อสัปดาห์ ระยะเวลาในการทำงานสูงสุด 7 วันต่อสัปดาห์

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละของประชากร จำแนกตามระยะเวลาในการทำงานฆ่าเหาะสัตว์ปีก และจำนวนสัตว์ปีกที่ฆ่าเหาะโดยเฉลี่ยต่อวัน (ต่อ)

คุณลักษณะทั่วไป	จำนวน (n=101)	ร้อยละ
ระยะเวลาในการทำงานฆ่าเหาะสัตว์ปีกต่อวัน (ชั่วโมง)		
1	11	10.89
2	27	26.73
3	25	24.75
4	11	10.89
5	19	18.81
6	5	4.95
7	3	2.97
ระยะเวลาในการทำงานเฉลี่ย 3.27 ชั่วโมงต่อวัน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.56 ระยะเวลาในการทำงานต่ำสุด 1 ชั่วโมงต่อวัน ระยะเวลาในการทำงานสูงสุด 7 ชั่วโมงต่อวัน		
จำนวนสัตว์ปีกที่ฆ่าเหาะโดยเฉลี่ยต่อวัน (ตัว)		
≤50	41	40.59
51 - 100	25	24.75
101 - 150	16	15.854
151 - 200	13	12.87
201 - 250	6	5.94
จำนวนสัตว์ปีกที่ฆ่าเหาะเฉลี่ย 97.03 ตัวต่อวัน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 70.14 จำนวนสัตว์ปีกที่ฆ่าเหาะต่ำสุด 10 ตัวต่อวัน จำนวนสัตว์ปีกที่ฆ่าเหาะสูงสุด 250 ตัวต่อวัน		

จากตารางที่ 2 ในประชากร จำนวน 101 คน มีประสบการณ์ในการทำงานเฉลี่ย 9.91 ปี โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 30.69 มีประสบการณ์ในการทำงานฆ่าหะสัตว์ปีกมาแล้ว 1 - 5 ปี รองลงมา ร้อยละ 25.75 มีประสบการณ์ในการทำงาน ฆ่าหะสัตว์ปีกมาแล้ว 6 - 10 ปี ทำงาน ฆ่าหะ สัตว์ปีกเฉลี่ย 6.68 วันต่อสัปดาห์ โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 85.15 ทำงาน ฆ่าหะสัตว์ปีก 7 วันต่อ สัปดาห์ ใช้ระยะเวลาในการทำงาน เฉลี่ยวันละ 3.27 ชั่วโมง โดยร้อยละ 26.74 ของประชากรใช้ เวลาในการทำงานวันละ 2 ชั่วโมงเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาร้อยละ 24.75 ใช้เวลาในการทำงานวันละ 3 ชั่วโมง ทำการฆ่าหะสัตว์ปีกเฉลี่ย 97.03 ตัวต่อวัน ส่วนใหญ่ร้อยละ 40.59 ทำการฆ่าหะ สัตว์ปีกน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ตัวต่อวัน รองลงมาร้อยละ 24.75 ทำการฆ่าหะสัตว์ปีก 51-100 ตัวต่อวัน มีเพียงร้อยละ 5.94 ที่ฆ่าหะสัตว์ปีก 201-250 ตัวต่อวัน

ตารางที่ 3 จำนวน และร้อยละของประชากร จำแนกตามความเกี่ยวข้องกับครัวเรือนที่ประกอบการ
ชำแหละสัตว์ปีก ลักษณะอาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และความเพียงพอกับค่าใช้จ่าย

คุณลักษณะทั่วไป	จำนวน (n=101)	ร้อยละ
ความเกี่ยวข้องกับครัวเรือนที่ประกอบการชำแหละสัตว์ปีก		
เจ้าของ/คู่สมรส	56	55.45
ญาติ	19	18.81
ลูกจ้าง	26	25.74
ลักษณะอาชีพ		
อาชีพหลัก	88	87.13
อาชีพเสริม	13	12.87
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	15	14.85
3,001 – 5,000 บาท	23	22.77
5,001 – 10,000 บาท	45	44.56
10,001 – 15,000 บาท	10	9.90
15,001 – 20,000 บาท	6	5.94
มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป	2	1.98
ความเพียงพอกับค่าใช้จ่าย		
เพียงพอ	72	71.29
ไม่เพียงพอ	29	28.71

จากตารางที่ 3 ความเกี่ยวข้องของประชากรกับครัวเรือนที่ประกอบการ ชำแหละสัตว์ปีก พบว่าประชากรที่ทำการชำแหละสัตว์ปีกส่วนใหญ่ร้อยละ 55.45 เป็นเจ้าของ/คู่สมรส ร้อยละ 18.81 เป็นญาติ และร้อยละ 25.74 เป็นลูกจ้าง ทำเป็นอาชีพหลักมากที่สุด ร้อยละ 87.13 มีเพียงร้อยละ 12.87 ที่ทำเป็นอาชีพเสริม ส่วนใหญ่ร้อยละ 44.52 มีรายได้อยู่ระหว่าง 5,001 - 10,000 บาทต่อเดือน รองลงมา มีรายได้อยู่ระหว่าง 3,001 - 5,000 บาทต่อเดือน และมีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 22.77 และ 14.85 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 1.98 ที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่ร้อยละ 71.29 มีรายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ขณะที่ร้อยละ 28.71 มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4 จำนวน และร้อยละของประชากร จำแนกตามประสบการณ์การได้รับข่าวสารและ การอบรมเรื่องโรคไข้หวัดสัตัวปี

ประสบการณ์การได้รับข่าวสารและ การอบรม เรื่องโรคไข้หวัดสัตัวปี	จำนวน (n=101)	ร้อยละ
การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับโรคไข้หวัดสัตัวปี		
ไม่เคย	4	3.96
เคย	97	96.04
แหล่งที่ได้รับความรู้ *		
จากการประชุมชี้แจงหรือคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ จากเอกสาร / แผ่นพับ / วารสาร	33	32.67
จากสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์	30	29.70
จากอาสาสมัครสาธารณสุข(อสม.) / ผู้นำชุมชน	94	93.07
จากแหล่งอื่นๆ ระบุ.....	60	59.41
จากแหล่งอื่นๆ ระบุ.....	0	0
การได้รับการอบรมเรื่องโรคไข้หวัดสัตัวปี		
ไม่เคย	58	57.43
เคย	43	42.57
หน่วยงานที่จัดอบรมเรื่องโรคไข้หวัดสัตัวปี *		
จัดโดยสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	5	4.95
จัดโดยสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด	40	39.60
จัดโดยสำนักงานการเกษตรและสหกรณ์จังหวัด	2	1.98
จัดโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(เทศบาล)	22	21.78
จัดโดยจากอื่นๆ.....	0	0

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4 ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 96.04 มีประสบการณ์ได้รับ ข่าวสารเกี่ยวกับโรคไข้หวัด สัตว์ปีก โดยแหล่งที่ ได้รับข่าวสาร มากที่สุด คือ จากสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 93.07 รองลงมาคือ ได้รับความรู้จากอาสาสมัครสาธารณสุข(อสม.)/ ผู้นำชุมชน จากการประชุมชี้แจงหรือคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ และจากเอกสาร/แผ่นพับ/วารสาร ร้อยละ 59.41, 32.67 และ 29.70 ตามลำดับ ประชากร ส่วนใหญ่ร้อยละ 57.43 ไม่เคยได้รับการอบรมเรื่องโรคไข้หวัด สัตว์ปีกมาก่อน มีประชากร ร้อยละ 42.57 ที่เคยได้รับการอบรมเรื่องโรคไข้หวัดสัตว์ปีก โดยได้รับการอบรมจากสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดมากที่สุด ร้อยละ 39.60 รองลงมาได้รับการอบรมจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาล) ร้อยละ 21.78

ส่วนที่ 2 ความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคไข้หวัดสัตว์ปีก

ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคไข้หวัดสัตว์ปีก ด้านการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดสัตว์ปีก ด้านการรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก ด้านการรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก และด้านสิ่งชักนำให้เกิดการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก ซึ่งแสดงเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเชื่อด้านสุขภาพ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 5 - 6

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคไข้หวัดสัตว์ปีก จำแนกตามความเชื่อด้านสุขภาพรายด้านและโดยรวม

ความเชื่อด้านสุขภาพ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ระดับความเชื่อ ด้านสุขภาพ
ความเชื่อด้านสุขภาพรายด้าน			
- ด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคไข้หวัดสัตว์ปีก	26.01	5.02	ปานกลาง
- ด้านการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดสัตว์ปีก	29.67	4.17	สูง
- ด้านการรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก	40.22	3.42	ปานกลาง
- ด้านการรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก	34.21	5.13	ปานกลาง
- สิ่งชักนำให้เกิดการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก	22.95	2.92	สูง
ความเชื่อด้านสุขภาพโดยรวม	153.06	12.37	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 พบว่าประชากรมีความเชื่อด้านสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนความเชื่อเฉลี่ยเท่ากับ 153.06 (SD = 12.37) เมื่อพิจารณาความเชื่อด้านสุขภาพ รายด้าน พบว่าประชากรมีความเชื่อด้านสุขภาพด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคไข้หวัด สัตว์ปีก อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 26.01, SD = 5.02) การรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดสัตว์ปีก อยู่ในระดับสูง (\bar{X} = 29.67, SD = 4.17) การรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 40.22, SD = 3.42) การรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีกอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 34.21, SD = 5.13) และสิ่งชักนำให้เกิดการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีกอยู่ในระดับสูง (\bar{X} = 22.95, SD = 2.92) เมื่อพิจารณาสัดส่วนของประชากรที่มีความเชื่อด้านสุขภาพในแต่ละด้านและโดยรวม มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวน และร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคไข้หวัดสัตว์ปีกรายด้านและโดยรวม (n=101)

ความเชื่อด้านสุขภาพ	ระดับความเชื่อด้านสุขภาพ					
	ต่ำ		ปานกลาง		สูง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความเชื่อด้านสุขภาพรายด้าน						
- ด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคไข้หวัดสัตว์ปีก	7	6.93	77	76.24	17	16.83
- ด้านการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดสัตว์ปีก	0	0	43	42.57	58	57.43
- ด้านการรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก	0	0	51	50.50	50	49.50
- ด้านการรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก	1	0.99	82	81.19	18	17.82
- สิ่งชักนำให้เกิดการปฏิบัติเพื่อการป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก	0	0	52	51.49	49	48.51
ความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคไข้หวัดสัตว์ปีกโดยรวม	0	0	67	66.34	34	33.66

จากตารางที่ 6 การศึกษาระดับความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคไข้หวัดสัตว์ปีกรายด้านและโดยรวม พบว่าในภาพรวมส่วนใหญ่ร้อยละ 66.34 มีความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคไข้หวัดสัตว์ปีกอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดสัตว์ปีก ส่วนใหญ่ร้อยละ 57.43 มีการรับรู้อยู่ในระดับสูง ด้านการรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก สัดส่วนประชากรที่มีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลางใกล้เคียงกับระดับสูง (ร้อยละ 50.50 และ 49.50) ด้านสิ่งชักนำให้เกิดการปฏิบัติเพื่อการป้องกันโรคไข้หวัด สัตว์ปีก มีสัดส่วนการรับรู้อยู่ในระดับปานกลางใกล้เคียงกับระดับสูง (ร้อยละ 51.49 และ 48.51) เช่นเดียวกันส่วนด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรค และด้านการรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติ เพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก ส่วนใหญ่มีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 76.24 และ 81.19 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวน และร้อยละของประชากรที่มีการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคไข้หวัดสัตว์ปีก
จำแนกตามรายชื่อ (n=101)

การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิด โรคไข้หวัดสัตว์ปีก	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. ผู้ที่มีอาชีพเกี่ยวข้องกับสัตว์ปีก เช่น ผู้เลี้ยง ผู้ขนย้าย ผู้ชำแหละ มีโอกาสป่วยเป็นโรคไข้หวัดสัตว์ปีกมากกว่าบุคคลทั่วไป	21 (20.79)	52 (51.49)	14 (13.86)	10 (9.90)	4 (3.96)
2. สัตว์ปีกที่นำมาฆ่าและชำแหละขายอาจมีเชื้อไวรัสไข้หวัดสัตว์ปีกปนเปื้อนอยู่	6 (5.94)	18 (17.82)	13 (12.87)	53 (52.48)	11 (10.89)
3. การสัมผัสขนเลือด หรือน้ำลาย หรือเยื่อเมือก หรือมูลสัตว์ปีกที่ติดเชื้อจะทำให้มีโอกาสดูดเชื้อไข้หวัดสัตว์ปีกได้	11 (10.89)	42 (41.59)	19 (18.81)	29 (28.71)	0
4. ท่านมีโอกาสเกิดการติดเชื้อไข้หวัดสัตว์ปีก ได้ในทุกขั้นตอนของการฆ่าและชำแหละสัตว์ปีก	14 (13.86)	41 (40.60)	16 (15.84)	25 (24.75)	5 (4.95)
5. หากเลือด หรือน้ำล้างซากตัวสัตว์ปีกและเครื่องใน หรือน้ำมูก หรือน้ำลายของสัตว์ที่ติดเชื้อไข้หวัดสัตว์ปีกอย่างใดอย่างหนึ่ง กระเด็นเข้าตา จะทำให้มีโอกาสดูดเชื้อไวรัสไข้หวัดนกได้	12 (11.88)	41 (40.60)	24 (23.76)	24 (23.76)	0
6. การเอามือป้ายใบหน้าหรือป้ายตาอย่างใดอย่างหนึ่งขณะชำแหละสัตว์ปีก ไม่มีโอกาสเสี่ยงต่อการได้รับเชื้อไข้หวัดสัตว์ปีก *	6 (5.94)	33 (32.67)	21 (20.79)	41 (40.60)	0

ตารางที่ 7 จำนวน และร้อยละของประชากรที่มีการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคไข้หวัดสัตว์ปีก
จำแนกตามรายชื่อ (n=101) (ต่อ)

การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิด โรคไข้หวัดสัตว์ปีก	เห็น	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่เห็น
	ด้วย	ด้วย	แน่ใจ	เห็น	ด้วย
	อย่างยิ่ง	อย่างยิ่ง		ด้วย	อย่างยิ่ง
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
7. การกินอาหาร หรือดื่มน้ำอย่างใดอย่างหนึ่ง ในขณะที่ฆ่าและสัตว์ปีก ไม่มีโอกาสเกิดการ ติดเชื้อไวรัสไข้หวัดสัตว์ปีกแต่อย่างใด *	2 (1.98)	40 (39.60)	23 (22.77)	36 (35.65)	0
8. ถ้ามีเชื้อไวรัสไข้หวัดนกปนเปื้อนอยู่ในเศษ ของเสียที่เหลือจากการฆ่าและสัตว์ปีกและ กำจัดไม่ถูกวิธี มีโอกาสเกิดการแพร่กระจาย เชื้อสู่ผู้อื่นได้	16 (15.84)	57 (56.44)	13 (12.87)	15 (14.85)	0

* คำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 7 ความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับ การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรค ไข้หวัด สัตว์ปีก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าจำนวนข้อที่ประชากรส่วนใหญ่ ตอบเห็นด้วยมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ ถ้ามีเชื้อไวรัสไข้หวัด สัตว์ปีกปนเปื้อนอยู่ในเศษของเสียที่เหลือจากการฆ่าและและ กำจัดไม่ถูกวิธี มีโอกาสเกิดการแพร่กระจายเชื้อสู่ผู้อื่นได้ ร้อยละ 56.44 รองลงมาคือ ผู้ที่เสี่ยงต่อ การติดเชื้อไข้หวัด สัตว์ปีก คือผู้ที่มีอาชีพเกี่ยวข้องกับสัตว์ปีก เช่น ผู้เลี้ยง ผู้ฆ่า ผู้ฆ่าและ และ การสัมผัสขนเลือด หรือน้ำลาย หรือเยื่อเมือก หรือมูลสัตว์ปีกที่ติดเชื้อ จะทำให้มีโอกาสติดเชื้อ ไข้หวัดสัตว์ปีกได้ ร้อยละ 51.49 และ 41.59 ตามลำดับ ส่วนจำนวนข้อที่ประชากรส่วนใหญ่ ตอบ ไม่เห็นด้วยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ สัตว์ปีกที่นำมาฆ่าและฆ่าและขายอาจมีเชื้อไวรัสไข้หวัด สัตว์ปีกปนเปื้อนอยู่ ร้อยละ 52.48 รองลงมา คือ การเอามือป้ายใบหน้าหรือป้ายตาอย่างใดอย่างหนึ่ง ขณะฆ่าและสัตว์ปีก ไม่มีโอกาสเสี่ยงต่อการได้รับเชื้อไข้หวัดสัตว์ปีก และการกินอาหารหรือดื่มน้ำ อย่างใดอย่างหนึ่งในขณะที่ฆ่าและสัตว์ปีก ไม่มีโอกาสเกิดการติดเชื้อไวรัสไข้หวัดสัตว์ปีกแต่อย่างใด ร้อยละ 40.60 และ 35.65 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวน และร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคไข้หวัดสัตว์ปีก (n=101)

ระดับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคไข้หวัดสัตว์ปีก	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการรับรู้ต่ำ (8.00 – 18.67 คะแนน)	7	6.93
ระดับการรับรู้ปานกลาง (18.68 – 29.34 คะแนน)	77	76.24
ระดับการรับรู้สูง (29.35 – 40.00 คะแนน)	17	16.83
ได้คะแนนต่ำสุด 15 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 26.01 คะแนน	ได้คะแนนสูงสุด 38 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.02	

จากตารางที่ 8 การศึกษา การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคไข้หวัดสัตว์ปีก พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคไข้หวัดสัตว์ปีกอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 76.24 รองลงมาเป็นระดับสูง ร้อยละ 16.83 มีเพียงร้อยละ 6.93 ที่มีระดับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคไข้หวัดสัตว์ปีก ในระดับต่ำ โดยมีผู้ที่ได้คะแนนต่ำสุด 15 คะแนน คะแนนสูงสุด 38 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ย 26.01 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.02 คะแนน

ตารางที่ 9 จำนวน และร้อยละของประชากรที่มีการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดสัตว์ปีก
จำแนกตามรายชื่อ (n=101)

การรับรู้ความรุนแรงของ โรคไข้หวัดสัตว์ปีก	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. โรคไข้หวัดนกเป็นโรคที่มีความรุนแรง ถึงทำให้ขั้นเสียชีวิตได้	30 (29.70)	60 (59.41)	6 (5.94)	5 (4.95)	0
2. ผู้ที่ป่วยโรคไข้หวัด นก จะทำให้ปอด อักเสบอย่างรุนแรงเป็นสาเหตุให้เสียชีวิตได้	14 (13.86)	56 (55.45)	27 (26.73)	4 (3.96)	0
3. ผู้ที่มีโรคประจำตัว เช่น โรคปอด หอบหืด โรคหัวใจ หรือผู้ ที่มีภูมิ ต้านทานต่ำ ถ้ามีการติดเชื้อไข้หวัดนกจะ มีอาการรุนแรงมากกว่าคนทั่วไป	19 (18.81)	58 (57.43)	20 (19.80)	4 (3.96)	0
4. เชื้อไวรัสไข้หวัดนกสามารถกลายพันธุ์ และทำให้เกิดการ ระบาดใหญ่ได้ทั่วโลก	11 (10.89)	56 (55.45)	16 (15.84)	18 (17.82)	0
5. การเกิดโรคไข้หวัด นกในคน ทำให้ ประชาชนไม่กล้าบริโภคสัตว์ปีกและไข่	20 (19.80)	45 (44.56)	9 (8.91)	23 (22.77)	4 (3.96)
6. การเกิดโรคไข้หวัด นก สร้างความ เสียหายต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ เพียงเล็กน้อย*	8 (7.92)	10 (9.90)	14 (13.86)	60 (59.41)	9 (8.91)
7. ซากไก่ที่ติดเชื้อไข้หวัดนก ถ้ากำจัด ไม่ถูกวิธีจะทำให้เกิดการแพร่ระบาดของ โรคได้	15 (14.85)	68 (67.33)	13 (12.87)	5 (4.95)	0

ตารางที่ 9 จำนวน และร้อยละของประชากรที่มีการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดสัตว์ปีก
จำแนกตามรายชื่อ (n=101) (ต่อ)

การรับรู้ความรุนแรงของ โรคไข้หวัดสัตว์ปีก	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
8. โรคไข้หวัด นกคล้ายโรคไข้หวัด โดยทั่วไปไม่มีอันตราย จึงไม่จำเป็นต้อง ระมัดระวังการติดเชื้ออย่างเข้มงวด*	10 (9.90)	21 (20.79)	9 (8.91)	54 (53.47)	7 (6.93)

* คำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 9 ความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดสัตว์ปีก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ตอบเห็นด้วยจำนวน มากที่สุด 3 อันดับแรกคือ ชาวไก่ที่ติดเชื้อไข้หวัดสัตว์ปีก ถ้ากำจัดไม่ถูกวิธีจะทำให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคได้ ร้อยละ 67.33 รองลงมาคือ โรคไข้หวัดสัตว์ปีกเป็นโรคที่มีความรุนแรงถึงทำให้ขั้นเสียชีวิตได้ และผู้ที่มีโรคประจำตัว เช่น โรคปอด หอบหืด โรคหัวใจ หรือผู้ที่มีภูมิคุ้มกันต่ำ ถ้ามีการติดเชื้อไข้หวัด สัตว์ปีกจะมีอาการรุนแรงมากกว่า คนทั่วไป ร้อยละ 59.41 และ 57.43 ตามลำดับ ส่วนข้อที่ ประชากรส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วยจำนวน มากที่สุด 3 อันดับแรกคือ การเกิดโรคไข้หวัดสัตว์ปีก สร้างความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ เพียงเล็กน้อย ร้อยละ 59.41 รองลงมาคือ โรค ไข้หวัดสัตว์ปีกคล้ายโรคไข้หวัดโดยทั่วไป ไม่มีอันตราย จึงไม่จำเป็นต้องระมัดระวังการติดเชื้อ อย่างเข้มงวด และการเกิดโรคไข้หวัดสัตว์ปีกในคน ทำให้ประชาชนไม่กล้าบริโภคสัตว์ปีกและ ไข่ ร้อยละ 53.47 และ 22.77 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 จำนวน และร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดสัตว์ปีก (n=101)

ระดับการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดสัตว์ปีก	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการรับรู้ต่ำ (8.00 – 18.67 คะแนน)	0	0
ระดับการรับรู้ปานกลาง (18.68 – 29.34 คะแนน)	43	42.57
ระดับการรับรู้สูง (29.35 – 40.00 คะแนน)	58	57.43
ได้คะแนนต่ำสุด 21 คะแนน ได้คะแนนสูงสุด 38 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 29.67 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.17 คะแนน		

จากรายการที่ 10 การศึกษาการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดสัตว์ปีก ของประชากร พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 57.43 มีการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้หวัดสัตว์ปีก อยู่ในระดับสูง รองลงมาร้อยละ 42.57 มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ไม่มีผู้ที่มีการรับรู้ในระดับต่ำ โดยผู้ที่ได้คะแนนต่ำสุด 21 คะแนน คะแนนสูงสุด 38 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ย 29.67 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.17 คะแนน

ตารางที่ 11 จำนวน และร้อยละของประชากรที่มีการรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรค
ไข้หวัดสัตัวปีก จำแนกตามรายชื่อ (n=101)

การรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติ เพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตัวปีก	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. การใช้อุปกรณ์ป้องกันร่างกายเช่น ถุงมือ ผ้าปิดปาก-จมูก แว่นตา/ หน้ากาก ผ้ากัน เปื้อน รองเท้าบู๊ต ช่วยให้ท่านลดโอกาส สัมผัสโดยตรงกับเลือด น้ำมูก น้ำลายและ มูลสัตัวปีก ซึ่งอาจมีเชื้อไวรัสอยู่ได้	20 (19.80)	65 (64.36)	7 (6.93)	9 (8.91)	0
2. การล้างมือด้วยน้ำและสบู่บ่อยๆ ไม่ได้ ช่วยป้องกันการติดเชื้อไวรัสไข้หวัดนก*	1 (0.99)	15 (14.85)	12 (11.88)	71 (70.30)	2 (1.98)
3. ขณะทำการฆ่าเชื้อสัตัวปีก ไม่ควรแกะ แกะ เกา ตามร่างกาย เพื่อป้องกันการติดเชื้อ ไข้หวัดนก	9 (8.91)	81 (80.20)	3 (2.97)	8 (7.92)	0
4. อุปกรณ์ป้องกันร่างกายชนิดใช้ซ้ำ เมื่อใช้ แล้วไม่จำเป็นต้องทำความสะอาดทุกครั้ง*	3 (2.97)	11 (10.89)	3 (2.97)	75 (74.26)	9 (8.91)
5. ท่านไม่จำเป็นต้องสังเกตลักษณะเนื้อสัตว์ ที่ฆ่าแช่ทุกครั้งถ้ามีความผิดปกติหรือไม่*	1 (0.99)	30 (29.70)	0	65 (64.36)	5 (4.95)
6. หลังฆ่าเชื้อเสร็จ ทุกครั้ง ควร ทำความ สะอาดอุปกรณ์ และของ ใช้ให้สะอาดทุก ครั้ง สามารถป้องกันการติดเชื้อโรค ไข้หวัดนกได้	23 (22.77)	78 (77.23)	0	0	0

ตารางที่ 11 จำนวน และร้อยละของประชากรที่มีการรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรค
ไข้หวัดสัตัวปีก จำแนกตามรายชื่อ (n=101) (ต่อ)

การรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติเพื่อ ป้องกันโรคไข้หวัดสัตัวปีก	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่	ไม่เห็นด้วย
	อย่างยิ่ง			เห็นด้วย	อย่างยิ่ง
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
7. ล้างพื้นบริเวณที่ชำแหละด้วยน้ำยาฆ่า เชื้อเดือนละ 1 ครั้ง ก็เพียงพอที่จะป้องกัน โรคไข้หวัดสัตัวปีกได้*	10 (9.90)	66 (65.35)	7 (6.93)	15 (14.85)	3 (2.97)
8. ของเสียจากการชำแหละสัตัวปีกสามารถ เททิ้งลงท่อระบายน้ำสาธารณะได้เลย ไม่ ต้องผ่านการบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยทิ้ง*	6 (5.94)	17 (16.83)	7 (6.93)	65 (64.36)	6 (5.94)
9. การดูแลความสะอาดบริเวณที่ชำแหละ ไม่ให้มีหยากไข่ หรือฝุ่น หรือคราบไขมัน เกาะ จะช่วยในการป้องกันโรคไข้หวัดนก	6 (5.94)	67 (66.34)	19 (18.81)	9 (8.91)	0
10. ท่านเป็นบุคคลสำคัญที่จะช่วยในการ ป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกไม่ให้ กระจายแพร่ระบาดสู่ผู้อื่นได้	8 (7.92)	84 (83.17)	5 (4.95)	4 (3.96)	0
11. การสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันร่างกายครบ ทั้ง 5 อย่าง ได้แก่ ผ้าปิดปาก-จมูก แว่นตา/ หน้ากาก ผ้ากันเปื้อน ถุงมือ และรองเท้าน้ำบูต ถึงแม้ว่าจะทำให้ท่านรู้สึกไม่ถนัด รำคาญ อึดอัด หรือยุ่งยากเพียงใดก็ตาม ท่านก็ ต้องสวมใส่ขณะปฏิบัติงานทุกครั้ง	18 (17.82)	67 (66.34)	5 (4.95)	11 (10.89)	0

*คำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 11 ความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่ประชากรส่วนใหญ่ ตอบเห็นด้วยจำนวนมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ ท่านเป็นบุคคลสำคัญที่จะช่วยในการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดสัตว์ปีกไม่ให้กระจายแพร่ระบาดสู่ผู้อื่นได้ ร้อยละ 83.17 รองลงมาคือ ขณะทำการฆ่าและสัตว์ปีกไม่ควรแตะ เกะ เกาตามร่างกาย เพื่อป้องกันการติดเชื้อไข้หวัดสัตว์ปีก และหลังฆ่าและเสร็จทุกครั้ง ควร ทำความสะอาดอุปกรณ์ และของใช้ให้สะอาดทุกครั้ง สามารถป้องกันการติดเชื้อโรคไข้หวัดสัตว์ปีกได้ร้อยละ 80.20 และ 77.23 ตามลำดับ นอกจากนี้มีข้อที่ประชากรส่วนใหญ่ ตอบไม่เห็นด้วยจำนวนมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ อุปกรณ์ป้องกันร่างกายชนิดใช้ซ้ำ เมื่อใช้แล้วไม่จำเป็นต้องทำความสะอาดทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 74.26 รองลงมาคือ การล้างมือด้วยน้ำและสบู่บ่อยๆ ไม่ได้ช่วยป้องกันการติดเชื้อไวรัสไข้หวัดสัตว์ปีก ร้อยละ 70.30 และท่านไม่จำเป็นต้องสังเกตลักษณะเนื้อสัตว์ปีกที่ฆ่าและทุกครั้งว่ามีความผิดปกติหรือไม่ ร้อยละ 64.36 เท่ากับข้อของเสียจากการฆ่าและสัตว์ปีก สามารถทิ้งลงท่อระบายน้ำ สาธารณะได้เลย ไม่ต้องผ่านการบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยทิ้ง ร้อยละ 64.36 เช่นกัน

ตารางที่ 12 จำนวน และร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติ เพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก (n=101)

ระดับการรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติ เพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการรับรู้ต่ำ (11.00 – 25.67)	0	0
ระดับการรับรู้ปานกลาง (25.68 – 40.35 คะแนน)	51	50.50
ระดับการรับรู้สูง (40.36 – 55.00)	50	49.50
ได้คะแนนต่ำสุด 30 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 40.22 คะแนน	ได้คะแนนสูงสุด 47 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.42 คะแนน	

จากตารางที่ 12 การรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก ของประชากร พบว่ามีการรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.50 ใกล้เคียงกับระดับสูง ร้อยละ 49.50 และไม่มีผู้ที่มีการรับรู้ในระดับต่ำ โดยมีผู้ที่ได้คะแนนต่ำสุด 30 คะแนน คะแนนสูงสุด 47 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 40.22 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.42 คะแนน

ตารางที่ 13 จำนวน และร้อยละของประชากรที่มีการรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติเพื่อป้องกัน
โรคไข้วัดสัตว์ปีก จำแนกตามรายชื่อ (n=101)

การรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติ เพื่อป้องกันโรคไข้วัดสัตว์ปีก	เห็น	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่เห็น
	ด้วย อย่างยิ่ง	ด้วย	แน่ใจ	เห็น	ด้วย
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. การใช้ผ้าปิดปาก-จมูก ทำให้ท่านรู้สึกอึดอัด หรือรู้สึกร้อน หรือรู้สึกรำคาญ หรือรู้สึก ยุ่งยาก*	1 (0.99)	7 (6.93)	43 (42.57)	3 (2.97)	47 (46.54)
2. การใช้แว่นตา ทำให้ท่านรู้สึกไม่ถนัด หรือ รู้สึกร้อน หรือรู้สึกรำคาญ หรือรู้สึกยุ่งยาก*	13 (12.87)	53 (52.48)	2 (1.98)	26 (25.74)	7 (6.93)
3. การใช้ผ้ากันเปื้อน ทำให้ท่านรู้สึกอึดอัด หรือรู้สึกร้อน หรือรู้สึกรำคาญ หรือรู้สึก ยุ่งยาก*	6 (5.94)	25 (24.75)	1 (0.99)	69 (68.32)	0
4. การใช้ถุงมือ ทำให้ท่านรู้สึกไม่ถนัด หรือ รู้สึกร้อน หรือรู้สึกรำคาญ หรือรู้สึกยุ่งยาก*	7 (6.93)	28 (27.72)	8 (7.92)	54 (53.47)	4 (3.96)
5. การใช้รองเท้าน้ำบูต ทำให้ท่านรู้สึกร้อน หรือ รู้สึกรำคาญ หรือรู้สึกยุ่งยาก*	6 (5.94)	16 (15.84)	6 (5.94)	67 (66.34)	6 (5.94)
6. การสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันร่างกายส่วน บุคคลในขณะที่ผู้อื่นไม่สวมใส่ เป็นเรื่อง น่าอาย*	2 (1.98)	11 (10.89)	3 (2.97)	79 (78.22)	6 (5.94)
7. การซื้ออุปกรณ์ป้องกันร่างกายมาใช้ ทำให้ ท่านต้องเสียค่าใช้จ่ายจำเป็น*	0	13 (12.87)	8 (7.92)	73 (72.28)	7 (6.93)

ตารางที่ 13 จำนวน และร้อยละของประชากรที่มีการรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติเพื่อป้องกัน
โรคไข้หวัดสัตัวปีก จำแนกตามรายชื่อ (n=101) (ต่อ)

การรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติ เพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตัวปีก	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
8. ท่านต้องเสียค่าใช้จ่ายมากเกินไปจนจำเป็นต้องซื้อ ยามาเชื่อมาล้างทำความสะอาดกรงและพื้นที่	4 (3.96)	21 (20.79)	2 (1.98)	68 (67.33)	6 (5.94)
9. การล้างอุปกรณ์และพื้นทุกครั้งหลังชำแหละ เสร็จ ทำให้ท่านรู้สึกว่าเป็นภาระที่ไม่จำเป็นต้อง ทำได้*	0	8 (7.92)	2 (1.98)	81 (80.20)	10 (9.90)
10. ท่านเห็นว่าเป็นการยุ่งยากเกินจำเป็น ที่ต้อง ทำความสะอาดอุปกรณ์ป้องกันร่างกายหลังใช้ งานทุกครั้ง*	2 (1.98)	11 (10.89)	1 (0.99)	82 (81.19)	5 (4.95)

* คำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 13 ความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับการรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติเพื่อป้องกัน
โรคไข้หวัดสัตัวปีก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าข้อที่ประชากรส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
มากที่สุด คือ การใช้ผ้าปิดปาก-จมูก ทำให้ท่านรู้สึกอึดอัด หรือรู้สึกร้อน หรือรู้สึกรำคาญ หรือ
รู้สึกยุ่งยาก ร้อยละ 46.54 ส่วนข้อที่ตอบไม่เห็นมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ ท่านเห็นว่าเป็นการยุ่งยาก
เกินจำเป็น ที่ต้องทำความสะอาดอุปกรณ์ป้องกันร่างกายหลังใช้งานทุกครั้ง ร้อยละ 81.19 รองลงมา คือ
การล้างอุปกรณ์และพื้นทุกครั้งหลังชำแหละเสร็จ ทำให้ท่านรู้สึกว่าเป็นภาระที่ไม่จำเป็นต้องทำได้
และการสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันร่างกายส่วนบุคคลในขณะที่ผู้อื่นไม่สวมใส่ เป็นเรื่องที่น่าอาย ร้อยละ
80.20 และ 78.22 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 จำนวน และร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก (n=101)

ระดับการรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการรับรู้ต่ำน้อย (10.00 – 23.33 คะแนน)	1	0.99
ระดับการรับรู้ปานกลาง (23.34 – 38.01 คะแนน)	82	81.19
ระดับการรับรู้สูง (38.02 – 50.00 คะแนน)	18	17.82
ได้คะแนนต่ำสุด 22 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 34.21 คะแนน	ได้คะแนนสูงสุด 45 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.13	

จากตารางที่ 14 การศึกษาการรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีกของประชากร พบว่ามี การรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก อยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 81.19 รองลงมาเป็นระดับสูง ร้อยละ 17.82 และมีการรับรู้ในระดับต่ำเพียงร้อยละ 0.99 โดยมีผู้ที่ได้คะแนนต่ำสุด 22 คะแนน คะแนนสูงสุด 45 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 34.21 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.13 คะแนน

ตารางที่ 15 จำนวน และร้อยละของประชากรที่มีสิ่งชักนำให้เกิดการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัด
 สัตว์ปีก จำแนกตามรายชื่อ (n=101)

สิ่งชักนำให้เกิดการปฏิบัติ เพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. ผู้ชำแหละสัตว์ปีกที่มีโรคประจำตัว เช่น โรคปอด หอบหืดโรคหัวใจ ไม่ต้องป้องกัน ตนเองจากโรคไข้หวัดนกอย่างเข้มงวด มากกว่าผู้อื่น*	3 (2.97)	25 (24.75)	2 (1.98)	58 (57.43)	13 (12.87)
2. ในครอบครัวที่มีเด็กหรือคนชรา จะต้อง มีการป้องกันโรคไข้หวัดนกเข้มงวดมากกว่า ครอบครัวอื่น	13 (12.87)	61 (60.40)	3 (2.97)	20 (19.80)	4 (3.96)
3. การได้รับทราบข่าวสารเกี่ยวกับโรค ไข้หวัดนกที่เกิดขึ้น ทำให้ท่านเพิ่มความ ระมัดระวังขณะชำแหละสัตว์ปีกให้มากขึ้น เพื่อป้องกันการติดเชื้อ	14 (13.86)	73 (72.28)	3 (2.97)	11 (10.89)	0
4. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกัน โรคไข้หวัดนกจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ทำให้ท่านมีความเข้าใจในการปฏิบัติเพื่อ ป้องกันตนเองขณะชำแหละสัตว์ปีกเพิ่มขึ้น	17 (16.83)	76 (75.25)	4 (3.96)	4 (3.96)	0
5. จากการรณรงค์กินเนื้อสัตว์ปีกหรือไข่ที่ ปลอดภัย ประชาชนพิถีพิถันในการเลือกซื้อ เนื้อสัตว์ปีกหรือไข่มากขึ้น ทำให้ต้องเพิ่ม การปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดนกเพิ่มขึ้น	12 (11.88)	81 (80.20)	3 (2.97)	4 (3.96)	1 (0.99)

ตารางที่ 15 จำนวน และร้อยละของประชากรที่มีสิ่งชักนำให้เกิดการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัด
 สัตว์ปีก จำแนกตามรายชื่อ (n=101) (ต่อ)

สิ่งชักนำให้เกิดการปฏิบัติ เพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก	เห็นด้วย	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่เห็น
	อย่างยิ่ง	ด้วย	แน่ใจ	เห็น	ด้วย
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
6. สมาชิกในครอบครัว เพื่อนร่วมงาน ญาติ มีส่วนเกี่ยวข้องในการเตือนให้ท่าน ต้องปฏิบัติเพื่อการป้องกันโรคไข้หวัดนก	13 (12.87)	76 (75.25)	4 (3.96)	7 (6.93)	1 (0.99)

* คำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 15 ความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับสิ่งชักนำให้เกิดการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรค
 ไข้หวัดสัตว์ปีก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าข้อที่ประชากรส่วนใหญ่ ตอบเห็นด้วยจำนวนมาก
 ที่สุดคือ จากการรณรงค์กินเนื้อสัตว์ปีกหรือไข่ที่ปลอดภัย ประชาชนพึงพิถันในการเลือกซื้อ
 เนื้อสัตว์ปีกหรือไข่มากขึ้น ทำให้ท่านต้องเพิ่มการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีกเพิ่มขึ้น
 ร้อยละ 80.20 รองลงมาคือ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีกจากเจ้าหน้าที่
 สาธารณสุข ทำให้ท่านมีความเข้าใจในการปฏิบัติเพื่อป้องกันตนเองขณะชำแหละสัตว์ปีกเพิ่มขึ้น
 ร้อยละ 75.25 เท่ากับข้อสมาชิกในครอบครัว เพื่อนร่วมงาน ญาติ มีส่วนเกี่ยวข้องในการเตือนให้
 ท่านต้องปฏิบัติเพื่อการป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก นอกจากนี้มีข้อที่มีผู้ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 57.43
 คือ ผู้ชำแหละสัตว์ปีกที่มีโรคประจำตัว เช่น โรคปอด หอบหืด โรคหัวใจ ไม่ต้องป้องกันตนเอง
 จากโรคไข้หวัดนกอย่างเข้มงวดมากกว่าผู้อื่น

ตารางที่ 16 จำนวน และร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับสิ่งชักนำให้เกิดการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก (n=101)

ระดับสิ่งชักนำให้เกิดการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการรับรู้ต่ำ (6.00 – 14.00 คะแนน)	0	0
ระดับการรับรู้ปานกลาง (14.01 – 22.00 คะแนน)	52	51.49
ระดับการรับรู้สูง (22.01 – 30.00 คะแนน)	49	48.51
ได้คะแนนต่ำสุด 16 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 22.95 คะแนน	ได้คะแนนสูงสุด 29 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.92	

จากตารางที่ 16 การศึกษาสิ่งชักนำให้เกิดการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก ของประชากร พบว่าส่วนใหญ่มี สิ่งชักนำให้เกิดการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 51.49 ใกล้เคียงกับที่มีการรับรู้ในระดับสูง ร้อยละ 48.51 โดยมีผู้ที่ได้คะแนนต่ำสุด 16 คะแนน คะแนนสูงสุด 29 คะแนน มี คะแนนเฉลี่ย 22.95 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.92 คะแนน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดสัตัวปีก

ประกอบด้วย พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดสัตัวปีก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการดูแลสุขภาพอนามัย ด้านการป้องกันตนเองจากการสัมผัสสัตัวปีก และด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดสัตัวปีก โดยแสดงเป็นค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรค รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 17 - 18

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรค ไข้หวัดสัตัวปีก จำแนกตามพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรครายด้านและโดยรวม (n=101)

พฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดสัตัวปีก	ค่าเฉลี่ย (X̄)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ระดับพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรค
พฤติกรรมกรรมการป้องกันโรครายด้าน			
- ด้านการดูแลสุขภาพอนามัย	15.98	1.62	ดี
- ด้านการป้องกันตนเองจากการสัมผัสสัตัวปีก	39.75	6.59	ปานกลาง
- ด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดสัตัวปีก	18.96	3.72	ปานกลาง
พฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคโดยรวม	74.69	8.29	ปานกลาง

จากตารางที่ 17 พบว่าประชากรมีคะแนนพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรค ไข้หวัดสัตัวปีก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 74.69 (SD = 8.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชากรมีคะแนนพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรค ด้านการดูแลสุขภาพอนามัย อยู่ในระดับดี มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.98 (SD = 1.62) ส่วนคะแนนพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรค ด้านการป้องกันตนเองจากการสัมผัสสัตัวปีก อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 39.75 (SD = 6.59) และคะแนนพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรค ด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดสัตัวปีก อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.96 (SD = 3.72)

ตารางที่ 18 จำนวน และร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับคะแนนพฤติกรรมป้องกันการ
โรคไข้หวัดสัตัวปีกรายด้านและโดยรวม (n=101)

พฤติกรรมป้องกันการ โรคไข้หวัดสัตัวปีก	ระดับพฤติกรรมป้องกันการโรค					
	ต่ำ		ปานกลาง		ดี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พฤติกรรมป้องกันการโรครายด้าน						
- ด้านการดูแลสุขภาพอนามัย	1	0.99	16	15.84	84	83.17
- ด้านการป้องกันตนเองจาก การสัมผัสสัตัวปีก	10	9.90	77	76.24	14	13.86
- ด้านการป้องกันและควบคุม โรคไข้หวัดสัตัวปีก	19	18.83	59	58.42	23	22.77
พฤติกรรมป้องกันการโรคโดยรวม	7	6.93	66	65.35	28	27.72

จากตารางที่ 18 ในการศึกษาเกี่ยวกับระดับพฤติกรรมป้องกันการโรคไข้หวัดสัตัวปีกรายด้านและโดยรวม พบว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 65.35 มีพฤติกรรมป้องกันการโรคไข้หวัดสัตัวปีกอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าพฤติกรรมป้องกันการดูแลสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับดี ร้อยละ 83.17 ด้านการป้องกันตนเองจากการสัมผัสสัตัวปีก และด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดสัตัวปีก อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 76.24 และ 58.42 ตามลำดับ ซึ่งมีรายละเอียดของแต่ละด้าน แสดงดังตารางที่ 19 - 24

ตารางที่ 19 จำนวน และร้อยละของประชากรที่มีพฤติกรรมป้องกันการโรคไข้หวัดสัตัวปีก
ด้านการดูแลสุขภาพอนามัย จำแนกตามรายชื่อ (n=101)

พฤติกรรมด้านการดูแลสุขภาพอนามัย	ปฏิบัติทุกครั้ง		ปฏิบัติบางครั้ง		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านมีการตรวจสุขภาพประจำปี	31	30.69	39	38.62	31	30.69
2. ท่านตัดเล็บให้สั้นอยู่เสมอ	81	80.20	16	15.84	4	3.96
3. ท่านล้างมือทุกครั้งหลังการสัมผัสเลือดหรือน้ำมูก หรือน้ำลาย หรือมูลของสัตว์ปีก	98	97.03	1	0.99	2	1.98
4. ท่านล้างมือด้วยน้ำและสบู่ก่อนและหลังทำงาน	94	93.07	6	5.94	1	0.99
5. ถ้ามีอาการป่วยเป็นไข้ ไอ เจ็บคอ หายใจเร็ว หรือตาแดง หรืออุจจาระร่วง ท่านรีบไปพบแพทย์ และแจ้งว่าท่านประกอบอาชีพฆ่าและสัตว์ปีก	74	73.27	18	17.82	9	8.91
6. ถ้าท่านมีอาการป่วย ท่านหยุดปฏิบัติงานฆ่าและสัตว์ปีกจนกว่าจะหาย	80	79.21	12	11.88	9	8.91

จากตารางที่ 19 พฤติกรรมการด้านการดูแลสุขภาพอนามัย เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่าข้อที่ปฏิบัติทุกครั้งมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ ล้างมือทุกครั้งหลังการสัมผัสเลือด หรือน้ำมูก หรือน้ำลาย หรือมูลของสัตว์ปีก ร้อยละ 97.03 รองลงมาคือ ล้างมือด้วยน้ำและสบู่ก่อนและหลังทำงาน และมีการตัดเล็บให้สั้นอยู่เสมอ ร้อยละ 93.07 และ 80.20 ตามลำดับ ส่วนการตรวจสุขภาพประจำปีพบว่าส่วนใหญ่มีการ ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ร้อยละ 38.62 ขณะที่ร้อยละ 30.69 มีการตรวจสุขภาพประจำปีทุกครั้ง เท่ากับที่ไม่มีการตรวจสุขภาพประจำปีเลยเช่นกัน ส่วนกรณีที่มีอาการป่วยเป็นไข้ ไอ เจ็บคอ หายใจเร็ว หรือตาแดง หรืออุจจาระร่วง รีบไปพบแพทย์และแจ้งว่าประกอบอาชีพฆ่าและสัตว์ปีก มีการปฏิบัติทุกครั้ง ปฏิบัติบางครั้งและไม่ปฏิบัติเลย คิดเป็นร้อยละ 73.27, 17.82 และ 8.91 ตามลำดับ และถ้ามีอาการป่วยจะหยุดปฏิบัติงานฆ่าและสัตว์ปีกจนกว่าจะหาย ทุกครั้งปฏิบัติบางครั้ง และไม่ปฏิบัติเลย ร้อยละ 79.21, 11.88 และ 8.91 ตามลำดับ

ตารางที่ 20 จำนวน และร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับพฤติกรรมกำรป้องกันโรคไข้หวัด
สัตัวปีก ด้านการดูแลสุขภาพอนามัย (n=101)

ระดับพฤติกรรมกำรป้องกันโรคไข้หวัดสัตัวปีก ด้านการดูแลสุขภาพอนามัย	จำนวน	ร้อยละ
ระดับต่ำ (6.00 – 10.00 คะแนน)	1	0.99
ระดับปานกลาง (10.01 – 14.00 คะแนน)	16	15.84
ระดับดี (14.01 – 18.00 คะแนน)	84	83.17
ได้คะแนนต่ำสุด 10 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 15.98 คะแนน	ได้คะแนนสูงสุด 18 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.62	

จากตารางที่ 20 การศึกษาพฤติกรรมกำรป้องกันโรคไข้หวัดสัตัวปีกด้านการดูแลสุขภาพ
อนามัยของประชากร พบว่าส่วนใหญ่มี พฤติกรรมกำรป้องกันโรคไข้หวัดสัตัวปีกด้านการดูแล
สุขภาพอนามัยอยู่ในระดับดี ร้อยละ 83.17 รองลงมาเป็นระดับปานกลาง ร้อยละ 15.84 โดยมีผู้
ได้คะแนนต่ำสุด 10 คะแนน คะแนนสูงสุด 18 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ย 15.98 คะแนน และส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.62 คะแนน

ตารางที่ 21 จำนวน และร้อยละของประชากรที่มีพฤติกรรมป้องกันการโรคไข้หวัดสั้วปีก
ด้านการป้องกันตนเองจากการสัมผัสสั้วปีก จำแนกตามรายชื่อ

พฤติกรรมด้านการป้องกันตนเอง จากการสัมผัสสั้วปีก	ปฏิบัติเป็นประจำ		ปฏิบัติบางครั้ง		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การใช้ผ้าปิดปาก-จมูก						
ก. ใช้ขณะชำแหละสั้วปีก(n=101) (ถ้าไม่ปฏิบัติ ข้ามไปตอบข้อ 2)	58	57.43	27	26.73	16	15.84
ข. ชักทำความสะอาด และตากแดดให้ แห้ง ก่อนนำมาใช้อีกครั้ง(n=85)	73	85.88	3	3.53	9	10.59
2. การใช้ผ้ากันเปื้อน						
ก. ใช้ขณะชำแหละสั้วปีก(n=101) (ถ้าไม่ปฏิบัติ ข้ามไปตอบข้อ 3)	79	78.22	12	11.88	10	9.90
ข. ชักทำความสะอาด และตากแดดให้ แห้ง ก่อนนำมาใช้อีกครั้ง(n=91)	78	85.71	4	4.39	9	9.90
3. การล้างมือ						
ก. สวมขณะชำแหละสั้วปีก(n=101) (ถ้าไม่ปฏิบัติ ข้ามไปตอบข้อ 4)	65	64.36	16	15.84	20	19.80
ข. ล้างมือชนิดใช้สบู่ ล้างทำความสะอาด และผึ่งแดดให้แห้ง ก่อนนำมาใช้ อีกครั้ง(n=81)	68	83.95	8	9.88	5	6.17
4. การให้เว้นตาหน้ากากป้องกัน						
ก. สวมขณะชำแหละสั้วปีก(n=101) (ถ้าไม่ปฏิบัติ ข้ามไปตอบข้อ 5)	0	0	0	0	101	100
ข. ล้างทำความสะอาดและผึ่งแดดให้แห้ง ก่อนนำมาใช้อีกครั้ง(n=0)	0	0	0	0	0	0

ตารางที่ 21 จำนวน และร้อยละของประชากรที่มีพฤติกรรมป้องกันการโรคไข้หวัดสัปดาห์
ด้านการป้องกันตนเองจากการสัมผัสสัปดาห์ จำแนกตามรายชื่อ (ต่อ)

พฤติกรรมด้านการป้องกันตนเอง จากการสัมผัสสัปดาห์	ปฏิบัติเป็นประจำ		ปฏิบัติบางครั้ง		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5. การใช้รองเท้าบู๊ต						
ก. สวมรองเท้าบู๊ตขณะชำแหละสัปดาห์ (n=101) (ถ้าไม่ปฏิบัติข้ามไปตอบข้อ 6)	78	77.23	11	10.89	12	11.88
ข. ล้างทำความสะอาดและผึ่งแดดให้แห้ง ก่อนนำมาใช้อีกครั้ง (n=89)	85	95.51	4	4.49	0	0
6. ถ้าอุปกรณ์ป้องกันร่างกายมีการรั่วหรือ ฉีกขาด เปลี่ยนอันใหม่ทันที (n=101)	87	86.14	5	4.95	9	8.91
7. แคะ แคะ เกา ตามร่างกายขณะ ชำแหละสัปดาห์ * (n=101)	6	5.94	36	35.64	59	58.42
8. พุดหอยก่อกัน ขณะชำแหละสัปดาห์ * (n=101)	15	14.85	68	67.33	18	17.82
9. เอามือป้ายบริเวณใบหน้า ขณะ ชำแหละสัปดาห์* (n=101)	3	2.97	39	38.61	59	58.42
10. ทานรับประทานอาหารหรือดื่มน้ำ อย่างใดอย่างหนึ่ง ขณะชำแหละสัปดาห์* (n=101)	6	5.94	27	26.73	68	67.33
11. ทานสวมเครื่องประดับร่างกายขณะ ชำแหละสัปดาห์* (n=101)	6	5.94	4	3.96	91	90.10
12. หลังปฏิบัติงานเสร็จ ทานอาบน้ำ ชำระร่างกายให้สะอาดทันทีด้วยน้ำและ สบู่ (n=101)	92	91.09	8	7.92	1	0.99

ตารางที่ 21 จำนวน และร้อยละของประชากรที่มีพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดสัปดาห์
ด้านการป้องกันตนเองจากการสัมผัสสัปดาห์ จำแนกตามรายชื่อ (ต่อ)

พฤติกรรมด้านการป้องกันตนเอง จากการสัมผัสสัปดาห์	ปฏิบัติเป็นประจำ		ปฏิบัติบางครั้ง		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
13. ท่านเปลี่ยนเสื้อผ้าชุดใหม่หลัง ปฏิบัติงานเสร็จ (n=101)	92	91.09	8	7.92	1	0.99
14. หลังปฏิบัติงานเสร็จ ท่านซัก เสื้อผ้า ชุดเดิม ให้สะอาดและผึ่งกลางแดดให้แห้ง สนิทก่อนนำมาใช้อีกครั้ง (n=101)	93	92.08	7	6.93	1	0.99

* คำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 21 ในการศึกษาพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดสัปดาห์ด้านการป้องกันตนเองจากการสัมผัสสัปดาห์รายชื่อ พบว่าในการใช้ผ้า ปิดปาก-จมูก ส่วนใหญ่ใช้ ขณะทำงาน ทุกครั้ง ร้อยละ 57.43 และในจำนวนนี้ (n=85) มีร้อยละ 85.88 ที่ซักทำความสะอาดและตากแดดให้แห้งทุกครั้งก่อนนำมาใช้อีกครั้ง ส่วนในการใช้ผ้ากั้นเบื่อนั้น ส่วนใหญ่ใช้ขณะฆ่าเชื้อสัปดาห์ ร้อยละ 78.22 ซึ่งในจำนวนนี้ (n=91) ซักทำความสะอาดและตากแดดให้แห้ง ทุกครั้งก่อนนำมาใช้อีกครั้ง ร้อยละ 85.71 ในการใช้ถุงมือ พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 64.36 สวมถุงมือทุกครั้งขณะฆ่าเชื้อสัปดาห์ และในจำนวนนี้ (n=81) ล้างทำความสะอาดถุงมือ ชนิดใช้ซ้ำและผึ่งแดดให้แห้ง ทุกครั้งก่อนนำมาใช้อีกครั้ง ส่วนการใช้แว่นตาหรือหน้ากากป้องกันของประชากร พบว่าทุกคนไม่สวมแว่นตาหรือหน้ากากป้องกันใน ขณะฆ่าเชื้อสัปดาห์เลย ร้อยละ 100 ส่วนการใช้รองเท้าน้ำ พบว่า มีการสวม รองเท้าน้ำขณะฆ่าเชื้อสัปดาห์ ทุกครั้ง ร้อยละ 77.23 และในจำนวนนี้ (n=89) ล้างทำความสะอาดรองเท้าน้ำและผึ่งแดดให้แห้ง ทุกครั้ง ก่อน นำมา ใช้่อีกครั้ง ร้อยละ 95.51 ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 86.14 เปลี่ยนอุปกรณ์ป้องกันร่างกายอันใหม่ทันทีถ้ามีการรั่วหรือฉีกขาด ในขณะที่ฆ่าเชื้อสัปดาห์ ส่วนใหญ่ไม่เคย และ เกะ เคาตามร่างกาย ร้อยละ 58.42 มีการพูดคุยออกสื่อกัน ขณะฆ่าเชื้อสัปดาห์เป็นบางครั้ง ร้อยละ 67.33 และขณะฆ่าเชื้อสัปดาห์ ไม่เอามือป้ายบริเวณใบหน้า ไม่รับประทานอาหารหรือดื่มน้ำอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่สวมเครื่องประดับร่างกายขณะฆ่าเชื้อสัปดาห์ ร้อยละ 58.42, 67.33 และ 90.10 ตามลำดับ ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 91.09 รับประทานอาหารกลางวันให้สะอาดด้วยน้ำและสบู่ทันทีหลังปฏิบัติงานเสร็จ และเปลี่ยนเสื้อผ้าชุดใหม่ ร้อยละ 91.09 เช่นกัน เสื้อผ้าชุดเดิมซักให้สะอาดและผึ่งกลางแดดให้แห้งสนิทก่อนนำมาใช้อีกครั้ง ร้อยละ 92.08

ตารางที่ 22 จำนวน และร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัด
 สัตว์ปีก ด้านการป้องกันตนเองจากการสัมผัสสัตว์ปีก (n=101)

ระดับพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก ด้านการป้องกันตนเองจากการสัมผัสสัตว์ปีก	จำนวน	ร้อยละ
ระดับต่ำ (19.00 – 31.67 คะแนน)	10	9.90
ระดับปานกลาง (31.68 – 44.34 คะแนน)	77	76.24
ระดับดี (44.35 – 57.00 คะแนน)	14	13.86
ได้คะแนนต่ำสุด 19 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 39.75 คะแนน	ได้คะแนนสูงสุด 50 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.59	

จากตารางที่ 22 จากการศึกษาพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีกด้านการป้องกัน
 ตนเองจากการสัมผัสสัตว์ปีกของประชากร พบว่าส่วนใหญ่มีพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก
 ด้านการดูแลสุขภาพอนามัย อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 59.41 รองลงมาอยู่ในระดับดี
 ร้อยละ 31.68 โดยมีผู้ที่ได้คะแนนต่ำสุด 24 คะแนน คะแนนสูงสุด 50 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 42.43
 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.81 คะแนน

ตารางที่ 23 จำนวน และร้อยละของประชากรที่มีพฤติกรรมกำบังโรคไข้หวัดสัตัวปีก
ด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดสัตัวปีก จำแนกตามรายชื่อ

พฤติกรรมด้านการป้องกันและควบคุม โรคไข้หวัดสัตัวปีก	ปฏิบัติเป็นประจำ		ปฏิบัติบางครั้ง		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ก่อนจะชำแหละสัตัวปีกออกขาย ท่าน ตรวจเช็คสภาพสัตัวปีกว่ามีอาการผิดปกติ หรือไม่ (n=101)	72	71.29	10	9.90	19	18.81
2. ท่านซังสัตัวปีกจำพวก ไก่ เป็ด ท่าน ฯลฯ ที่รอชำแหละไว้ในกรงเดียวกัน * (n=101)	34	33.66	5	4.95	62	61.39
3. ขณะที่ชำแหละ ท่านสังเกตความผิดปกติ ของเนื้อสัตัวปีกและเครื่องใน (n=101)	70	69.31	20	19.80	11	10.89
4. ท่านนำเนื้อสัตัวปีกที่มีจุดจ้ำเลือดไป จำหน่าย* (n=93)	10	10.75	10	10.75	73	78.49
5. ท่านแจ้งเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์มาตรวจสอบ ทันที ถ้าพบว่าเนื้อสัตัวปีกหรือเครื่องใน มีความผิดปกติ (n=93)	28	30.11	10	10.75	55	59.14
6. เศษวัสดุที่เหลือจากกระบวนการ ชำแหละเช่น ขนไก่เปียก หัวไก่ มูลสัตัว ท่านเก็บใส่ถุงพลาสติกและมัดปากถุงให้ แน่นก่อนนำไปทิ้ง (n=101)	89	88.12	5	4.95	7	6.93
7. ถ้ามีสัตัวปีกตายแบบผิดปกติ ท่าน ทำลายด้วยการฝังหรือเผา (n=93)	39	38.61	13	13.99	41	40.59
8. ถ้ามีสัตัวปีกตายแบบผิดปกติ นิดพ่นน้ำ ฆ่าเชื้อ โรคบริเวณที่ชำแหละทุกซอกทุกมุม หลังเสร็จสิ้นการชำแหละสัตัวปีก(n=93)	40	39.60	14	13.86	39	38.61

ตารางที่ 23 จำนวน และร้อยละของประชากรที่มีพฤติกรรมป้องกันการโรคไข้หวัดสัตว์ปีก
ด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดสัตว์ปีก จำแนกตามรายชื่อ (ต่อ)

พฤติกรรมด้านการป้องกันและควบคุมโรค ไข้หวัดสัตว์ปีก	ปฏิบัติเป็นประจำ		ปฏิบัติบางครั้ง		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
9. ท่านทำการบำบัดน้ำเสียเบื้องต้น โดย การกรองของแข็งก่อนระบายน้ำทิ้ง (n=101)	93	92.09	1	0.99	7	6.93

จากตารางที่ 23 พฤติกรรมการป้องกันการโรคไข้หวัดสัตว์ปีก ด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดสัตว์ปีก ที่มีการปฏิบัติเป็นประจำทุกครั้งมากที่สุดคือ ทำการบำบัดน้ำเสียเบื้องต้นโดยการกรองของแข็งก่อนระบายน้ำทิ้ง ร้อยละ 92.09 รองลงมาคือ เศษวัสดุที่เหลือจากกระบวนการชำแหละ เช่น ขนไก่เปียก หัวไก่ มูลสัตว์ ท่านเก็บใส่ถุงพลาสติกและมัดปากถุงให้แน่นก่อนนำไปทิ้ง และมีการตรวจเช็คสภาพสัตว์ปีกว่ามีอาการผิดปกติหรือไม่ ก่อนจะชำแหละสัตว์ปีกออกขาย ร้อยละ 88.12 และ 71.29 ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่ไม่ปฏิบัติเลยมากที่สุดคือ นำเนื้อสัตว์ปีกที่มีจุดจ้ำเลือดไปจำหน่าย ร้อยละ 92.09 รองลงมาคือ การขังสัตว์ปีกจำพวก ไก่ เป็ด ห่าน ฯลฯ ที่รอชำแหละไว้ในกรงเดียวกัน และแจ้งเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์มาตรวจสอบทันที ถ้าพบว่าเนื้อสัตว์ปีกหรือเครื่องในมีความผิดปกติ ร้อยละ 61.39 และ 54.46 ตามลำดับ

ตารางที่ 24 จำนวน และร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับพฤติกรรมกำรป้องกันโรคไข้หวัด
สัตัวปีก ด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดสัตัวปีก (n=101)

ระดับพฤติกรรมกำรป้องกันโรคไข้หวัดสัตัวปีก ด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดสัตัวปีก	จำนวน	ร้อยละ
ระดับต่ำ (9.00 – 15.00 คะแนน)	19	18.81
ระดับปานกลาง (15.01 – 21.00 คะแนน)	59	58.42
ระดับดี (21.01 – 27.00 คะแนน)	23	22.77
ได้คะแนนต่ำสุด 10 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 18.96 คะแนน	ได้คะแนนสูงสุด 27 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.72	

จากตารางที่ 24 จากการศึกษพฤติกรรมกำรป้องกันโรคไข้หวัดสัตัวปีกด้านการป้องกัน
และควบคุมโรคไข้หวัดสัตัวปีก ของประชากร พบว่าส่วนใหญ่มี พฤติกรรมอยู่ในระดับดี คิดเป็น
ร้อยละ 83.17 รองลงมาเป็นระดับปานกลาง ร้อยละ 15.84 โดยมีผู้ที่ได้คะแนนต่ำสุด 10 คะแนน
คะแนนสูงสุด 27 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 19.36 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.57 คะแนน

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก โดยใช้คะแนนความเชื่อด้านสุขภาพโดยรวม กับคะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีกโดยรวม แสดงดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อด้านสุขภาพรายด้านและโดยรวมกับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีกรายด้านและโดยรวม

ความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคไข้หวัดสัตว์ปีก	พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก (p - values)			
	ด้านการดูแลสุขภาพอนามัย	ด้านการป้องกันตนเองจากการสัมผัสสัตว์ปีก	ด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดสัตว์ปีก	พฤติกรรมการป้องกันโรคโดยรวม
การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรค	0.105	- 0.005	0.122	0.071
การรับรู้ความรุนแรงของโรค	0.042	0.316**	0.168	0.335**
การรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรค	0.087	0.021	-0.025	0.023
การรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรค	0.192	0.037	-0.169	-0.009
สิ่งชักนำให้เกิดการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรค	-0.119	0.153	0.385**	0.272**
ความเชื่อด้านสุขภาพโดยรวม	0.132	0.162	0.120	0.209 *

หมายเหตุ * $p < .05$, ** $p < .01$

จากตารางที่ 25 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก โดยใช้คะแนน ความเชื่อด้านสุขภาพ รายด้านและ โดยรวมกับคะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีกรายด้านและ โดยรวมมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยการใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงอันดับ แบบเพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient) เนื่องจากการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นพบว่าข้อมูลที่ได้มีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ และพบว่า

ความเชื่อด้านสุขภาพ โดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงเส้นทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัด
 สัตว์ปีกโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.209 โดยมี
 ความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก ($r = 0.209$, p - value = 0.036)

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าความเชื่อด้านสุขภาพด้านการรับรู้ความรุนแรงของโรค
 ไข้หวัดสัตว์ปีกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคด้านการป้องกันตนเองจากการ
 สัมผัสสัตว์ปีก และพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีก โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่
 ระดับ 0.01 (p - value < 0.01) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ($r = 0.316$, p - value = 0.001 และ r
 = 0.335, p - value = 0.001) และสิ่งชักนำให้เกิดการปฏิบัติเพื่อการป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีกมี
 ความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดสัตว์ปีก
 และพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีกโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีความสัมพันธ์
 อยู่ในระดับต่ำ ($r = 0.385$, p - value = 0.000 และ $r = 0.272$, p - value = 0.006)

ส่วนที่ 5 ข้อมูลสำรวจการใช้อุปกรณ์ป้องกันร่างกายส่วนบุคคลและน้ำยาฆ่าเชื้อ

ตารางที่ 26 จำนวน และร้อยละของประชากรที่มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันร่างกายส่วนบุคคลและน้ำยาฆ่าเชื้อ ความเพียงพอกับความต้องการ และเหตุผลที่ไม่ใช้ (n=101)

การใช้อุปกรณ์ป้องกันร่างกายส่วนบุคคลและน้ำยาฆ่าเชื้อ	จำนวน	ร้อยละ
1. ผ้าปิดปาก-จมูก		
ใช้	86	85.15
มีเพียงพอ	86	100
มีไม่เพียงพอ	0	0
ไม่ใช้	15	14.85
(เนื่องจาก)* คิดว่าไม่จำเป็น	8	53.33
ไม่เคยทราบว่าจำเป็นต้องใช้	3	20.00
มีราคาแพง	1	6.67
ไม่สะดวก/รำคาญ/อึดอัด	8	53.33
อื่นๆ ระบุ.....	0	0
2. แว่นตา/หน้ากากป้องกัน		
ใช้	0	0
มีเพียงพอ	0	0
มีไม่เพียงพอ	0	0
ไม่ใช้	101	100
(เนื่องจาก)* คิดว่าไม่จำเป็น	46	45.55
ไม่เคยทราบว่าจำเป็นต้องใช้	14	13.86
มีราคาแพง	3	2.97
ไม่สะดวก/รำคาญ/อึดอัด	51	50.49
อื่นๆ ระบุ.....	0	0

ตารางที่ 26 จำนวน และร้อยละของประชากรที่มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันร่างกายส่วนบุคคลและ
น้ำยาฆ่าเชื้อ ความเพียงพอกับความต้องการ และเหตุผลที่ไม่ใช้ (n=101) (ต่อ)

การใช้อุปกรณ์ป้องกันร่างกายส่วนบุคคลและน้ำยาฆ่าเชื้อ	จำนวน	ร้อยละ
3. ผ้ากันเปื้อน		
ใช้	91	90.10
(ชนิด) ผ้า	46	50.55
พลาสติก	45	49.45
มีเพียงพอ	91	100
ไม่เพียงพอ	0	0
ไม่ใช้	10	9.90
(เนื่องจาก)* คิดว่าไม่จำเป็น	7	70
ไม่เคยทราบว่าจำเป็นต้องใช้	1	10
มีราคาแพง	1	10
ไม่สะดวก/ราคาสูง/ติดขัด	2	20
อื่นๆ ระบุ.....	0	0
4. ถุงมือ		
ใช้	89	88.12
(ชนิด) ถุงมืออย่างอบบางชนิดใช้แล้วทิ้ง	84	94.38
ถุงมืออย่างอย่างหนาชนิดใช้ซ้ำ	5	9.62
มีเพียงพอ	88	98.88
ไม่เพียงพอ	1	1.12
ไม่ใช้	12	11.88
(เนื่องจาก)* คิดว่าไม่จำเป็น	8	66.67
ไม่เคยทราบว่าจำเป็นต้องใช้	1	8.33
มีราคาแพง	1	8.33
ไม่สะดวก/ราคาสูง/ติดขัด	4	33.33
อื่นๆ ระบุ.....	0	0

ตารางที่ 26 จำนวน และร้อยละของประชากรที่มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันร่างกายส่วนบุคคลและ
น้ำยาฆ่าเชื้อ ความเพียงพอกับความต้องการ และเหตุผลที่ไม่ใช้ (n=101) (ต่อ)

การใช้อุปกรณ์ป้องกันร่างกายส่วนบุคคลและน้ำยาฆ่าเชื้อ	จำนวน	ร้อยละ
5. รองเท้าบูต		
ใช้	94	93.07
มีเพียงพอ	94	100
ไม่เพียงพอ	0	0
ไม่ใช้	7	6.93
(เนื่องจาก)*		
คิดว่าไม่จำเป็น	6	85.71
ไม่เคยทราบว่าจำเป็นต้องใช้	0	0
มีราคาแพง	0	0
ไม่สะดวก/ราคาสูง/ใช้ยาก	3	42.85
อื่นๆ ระบุ.....	0	0
6. การล้างพื้นบริเวณที่ชำแหละสัตว์ปีก		
- ล้างทุกครั้งด้วยการฉีดน้ำอย่างเดียว	52	51.49
- ล้างทุกครั้งด้วยน้ำและผงซักฟอก	0	0
- ล้างด้วยน้ำและผงซักฟอก ทุก 3 วัน	37	36.63
- ล้างทุกครั้งด้วยน้ำ ผงซักฟอกและราดตามด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ	0	0
- ล้างด้วยน้ำ ผงซักฟอกและราดตามด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ ทุก 2-3 วัน	12	11.88
- ราดทุกครั้งด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อเพียงอย่างเดียว	0	0
- ราดด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อเพียงอย่างเดียวทุก 2-3 วัน	0	0
- ไม่ล้าง	0	0
(เนื่องจาก)*		
คิดว่าไม่จำเป็นต้องล้าง	0	0
ไม่เคยทราบว่าจำเป็นต้องล้าง	0	0
อื่นๆ ระบุ.....	0	0

ตารางที่ 26 จำนวน และร้อยละของประชากรที่มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันร่างกายส่วนบุคคลและ
น้ำยาฆ่าเชื้อ ความเพียงพอกับความต้องการ และเหตุผลที่ไม่ใช้ (n=101) (ต่อ)

การใช้อุปกรณ์ป้องกันร่างกายส่วนบุคคลและน้ำยาฆ่าเชื้อ	จำนวน	ร้อยละ
7. น้ำยาฆ่าเชื้อสำหรับล้างพื้นบริเวณที่ชำแหละสัตว์ปีก		
ใช้...	12	11.88
มีเพียงพอ	4	33.33
มีไม่เพียงพอ	8	66.67
ไม่ใช้	89	88.19
(เนื่องจาก)* คิดว่าไม่จำเป็น	66	74.16
ไม่เคยทราบว่าจำเป็นต้องใช้	13	14.61
มีราคาแพง	15	16.85
อื่นๆ ระบุ.....	0	0

* ตอบได้มากกว่าหนึ่งข้อ

จากตารางที่ 26 จากการสำรวจการใช้อุปกรณ์ป้องกันร่างกายส่วนบุคคลขณะทำงานชำแหละสัตว์ปีก พบว่าอุปกรณ์ป้องกันร่างกายส่วนบุคคล 5 อย่าง ที่ประชากรมีการใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ รองเท้าบูต ร้อยละ 93.07 รองลงมาคือ ใช้ผ้ากันเปื้อน และถุงมือ ร้อยละ 90.10 และ 88.12 ตามลำดับ และ อุปกรณ์ป้องกันร่างกาย ทั้ง 3 อย่างมีเพียงพอกับความต้องการใช้ โดยชนิดของผ้ากันเปื้อนที่ใช้เป็นผ้า ร้อยละ 50.55 ใกล้เคียงกับที่ใช้ชนิดพลาสติก ร้อยละ 49.45 ส่วนถุงมือที่ใช้นั้น ส่วนใหญ่เป็น ถุงมืออย่างบางชนิดใช้แล้วทิ้ง ร้อยละ 94.38 มีบางส่วนที่ไม่ใช้รองเท้าบูต ผ้ากันเปื้อน และถุงมือ โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่ใช้เนื่องจาก คิดว่าไม่จำเป็น มากที่สุดทั้ง 3 อย่าง ร้อยละ 85.15, 70.00 และ 66.67 ตามลำดับ ส่วน อุปกรณ์ป้องกันร่างกายส่วนบุคคลที่ไม่มีการใช้เลยคือ แวนตาหรือหน้ากากป้องกัน โดยให้เหตุผลที่ไม่ใช้เนื่องจาก ไม่สะดวก/ราคาแพง/อึดอัดมากที่สุด ร้อยละ 50.49 รองลงมาเนื่องจาก คิดว่าไม่จำเป็นและไม่เคยทราบว่าจำเป็นต้องใช้ ร้อยละ 45.55 และ 13.86 ตามลำดับ นอกจากนี้มีประชากรที่ใช้ผ้าปิดปาก-จมูก ร้อยละ 85.15 และมีความเพียงพอกับความต้องการ ร้อยละ 100 มีผู้ที่ไม่ใช้ผ้าปิดปาก-จมูกเพียงร้อยละ 14.85 เนื่องจากคิดว่าเป็นไม่จำเป็น ร้อยละ 53.33 เท่ากับที่ไม่ใช้เนื่องจาก ไม่สะดวก/ราคาแพง/อึดอัด ร้อยละ 53.33 เช่นกัน ในด้านการทำความสะอาดด้วยการล้างพื้นบริเวณที่ชำแหละ ส่วนใหญ่ร้อยละ 51.49 ล้าง

พื้นที่ครั้งด้วยการฉีดน้ำอย่างเดียว รองลงมาจะล้างด้วยน้ำและผงซักฟอก ทุก 2-3 วัน ร้อยละ 36.63 มีเพียงร้อยละ 11.88 ที่ล้างด้วยน้ำ ผงซักฟอกและราดตามด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ ทุก 2-3 วัน สำหรับน้ำยาฆ่าเชื้อสำหรับล้างพื้นบริเวณที่ฆ่าหละสัตว์ปีก มีการใช้เพียงร้อยละ 11.88 และมีไม่เพียงพอกับความต้องการ ร้อยละ 66.67 ส่วนผู้ที่ไม่ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อ ส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่ใช้เนื่องจาก คิดว่าไม่จำเป็นร้อยละ 74.16

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 6 พฤติกรรมการปฏิบัติขณะทำงานของผู้ชำแหละสัตว์ปีกในเขตเทศบาลนครลำปาง ที่ได้จากการสังเกต

ตารางที่ 27 จำนวน และร้อยละของประชากรที่มีพฤติกรรมด้านการป้องกันและควบคุมโรคไขหวัดสัตว์ปีกขณะทำงานชำแหละสัตว์ปีก (n=101)

พฤติกรรมด้านการป้องกันและควบคุมโรคไขหวัดสัตว์ปีก	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.สุขภาพอนามัยส่วนบุคคล (n=101)				
1.1 เล็บมือตัดสั้น	97	96.03	4	3.96
1.2 ไม่เป็นหวัด หรือมีน้ำมูก หรือไอ	99	98.02	2	1.98
2. การสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันร่างกายส่วนบุคคลขณะปฏิบัติงาน				
2.1 สวมหน้ากาก-จุก (n=101)	60	59.41	41	40.59
2.2 แว่นตา/หน้ากาก (n=101)	0	0	101	100
2.3 สวมกันเปื้อน (n=101)	87	86.14	14	13.86
2.4 ถุงมือ (n=101)	54	53.5	47	46.5
2.5 รองเท้าบูต (n=101)	92	91.09	9	8.91
2.6 เมื่ออุปกรณ์ป้องกันร่างกายรั่วหรือฉีกขาด มีการเปลี่ยนอันใหม่ (n=16)	14	87.50	2	12.50
3.การล้างมือ (n=101)				
3.1 ล้างมือด้วยน้ำและสบู่ก่อนปฏิบัติงาน	81	80.20	20	19.80
3.2 ล้างมือด้วยน้ำและสบู่ทุกครั้งหลังการสัมผัสเลือดหรือน้ำมูก หรือน้ำลาย หรือมูลของสัตว์ปีก	18	17.82	83	82.18
3.3 ล้างมือด้วยน้ำและสบู่หลังปฏิบัติงาน	101	100	0	0

ตารางที่ 27 จำนวน และร้อยละของประชากรที่มีพฤติกรรมด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดสั้วปีกขณะทำงานชำแหละสั้วปีก (n=101) (ต่อ)

พฤติกรรมด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดสั้วปีก	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4.พฤติกรรมขณะปฏิบัติงาน (n=101)				
4.1 ไม่สูบบุหรี่	94	93.07	7	6.93
4.2 ไม่กินอาหาร	96	95.05	5	4.95
4.3 ไม่ดื่มน้ำ	42	41.58	59	58.42
4.4 ไม่แกะ แคะ เกาตามร่างกาย	55	54.46	46	45.55
4.5 ไม่สวมเครื่องประดับ เช่น แหวน นาฬิกา กำไล สายสิญจน์ ตุ้มหู	88	87.13	13	12.87
5.การล้างภาชนะ อุปกรณ์ และพื้นบริเวณชำแหละ (n=101)				
5.1 ล้างภาชนะ อุปกรณ์ ด้วยน้ำและน้ำยาทำความสะอาดจนไม่มีคราบมัน คราบสกปรกหลงเหลืออยู่	101	100	0	0
5.2 กวาดเศษวัสดุของแข็งออกก่อนล้างพื้น	38	37.62	63	62.38
5.3 ล้างพื้นด้วยน้ำ ผงซักฟอก และราดตามด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ	21	20.79	80	79.21
6.การกำจัดขยะและน้ำเสีย (n=101)				
6.1 เก็บขยะจากการชำแหละใส่ถุงพลาสติก และมัดปากถุงให้แน่นก่อนทิ้ง	45	44.55	56	55.45
6.2 ไม่มีน้ำรั่วซึม หรือหยดออกจากถุงขยะ	45	44.55	56	55.45
6.3 มีการบำบัดน้ำเสียขั้นต้น(มีตะแกรงกรองเศษวัสดุของแข็งก่อนระบายทิ้ง	48	47.52	53	52.48

จากตารางที่ 27 จากการที่ผู้วิจัยได้สังเกต พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดสัตว์ปีกของ กลุ่มผู้ชำแหละสัตว์ปีก ขณะทำงาน เมื่อแยกเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังนี้ ด้าน สุขภาพอนามัย ส่วนบุคคล พบว่าตัดเล็บมือให้สั้นอยู่เสมอ และไม่เป็นหวัด หรือมีน้ำมูก หรือไอ ร้อยละ 96.03 และ 98.02 ตามลำดับ ในด้านการสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันร่างกายส่วนบุคคลขณะ ปฏิบัติงาน พบว่า มีการใช้รองเท้าบูตมากที่สุด ร้อยละ 91.09 รองลงมา มีการใช้ผ้ากันเปื้อน ผ้าปิดปาก-จมูก และถุงมือ ร้อยละ 86.14, 59.41 และ 53.5 ตามลำดับ ส่วนแว่นตา/หน้ากาก ป้องกัน ไม่พบว่ามีการใช้เลย อุปกรณ์ป้องกันร่างกายส่วนบุคคลที่ใช้มีการเปลี่ยนอันใหม่ เมื่อรั่วหรือฉีกขาด (n=16) ร้อยละ 87.50 ในด้านการล้างมือ พบว่ามีการล้างมือด้วยน้ำและสบู่ก่อนปฏิบัติงาน ร้อยละ 80.20 มีการล้างมือด้วย น้ำและสบู่ทุกครั้งหลังการสัมผัสเลือด หรือน้ำมูก หรือน้ำลาย หรือมูลของสัตว์ปีก เพียงร้อยละ 17.82 และล้างมือด้วยน้ำและสบู่หลังปฏิบัติงาน ร้อยละ 100 ในด้านพฤติกรรมขณะปฏิบัติงาน พบว่าไม่ สูบบุหรี่ ร้อยละ 93.07 ไม่กินอาหาร ร้อยละ 95.05 ไม่ดื่มน้ำ ร้อยละ 41.58 ไม่แคะ แกะ เกาตาม ร่างกาย ร้อยละ 54.46 ไม่สวมเครื่องประดับ เช่น แหวน นาฬิกา กำไล สายสิญจน์ ตุ้มหู ร้อยละ 87.13 ส่วนพฤติกรรมในด้านการล้างภาชนะ อุปกรณ์ และพื้นบริเวณชำแหละ พบว่ามีการ ล้าง ภาชนะ อุปกรณ์ ด้วยน้ำและน้ำยา ทำความสะอาดจนไม่มีคราบมันคราบสกปรกหลงเหลืออยู่ ร้อยละ 100 มีการกวาดเศษวัสดุของแข็งออกก่อนล้างพื้น ร้อยละ 37.62 และทำการ ล้างพื้นด้วยน้ำ ผงซักฟอก และราดตามด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ เพียงร้อยละ 20.79 นอกจากนี้ในด้าน การกำจัดขยะและ น้ำเสีย พบว่ามีการเก็บขยะจากการชำแหละใส่ถุงพลาสติกและมัดปากถุงให้แน่นก่อนทิ้งเพียงร้อยละ 44.55 โดยถุงขยะ ไม่มีน้ำรั่วซึมหรือหยดออก มา ร้อยละ 44.55 และ มีการบำบัดน้ำเสียขั้นต้น มี ตะแกรงกรองเศษวัสดุของแข็งก่อนระบายทิ้ง ร้อยละ 47.52